

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2014, sp. zn. 075134/2014/KUSK, č. j. 075134/2014/KUSK-DOP/Lac, v řízení o žalobě vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 A 22/2014, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Krajského soudu v Praze JUDr. Milanu Podhrázkému, Mgr. Jitce Zavřelové a Mgr. Ing. Petru Šuránkovi,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Praze JUDr. Milan Podhrázký, Mgr. Jitka Zavřelová a Mgr. Ing. Petr Šuránek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 A 22/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce napadl u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2014, sp. zn. 075134/2014/KUSK, č. j. 075134/2014/KUSK-DOP/Lac. V žalobě zároveň namítl podjatost soudců senátu 45 A krajského soudu. Důvody podjatosti spatřuje ve zjevném porušení čl. 81 a 82 Ústavy ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 45 A 9/2014. Krajský soud se dle žalobce cíleně podílí na podvodu, klientelismu a korupci prováděných v rámci propracovaného systému žalovaného a zdejší komunistické sféry. Krajskému soudu ve věci vedené pod sp. zn. 45 A 9/2014 uvedený korupční systém nevádí a omezuje se na vstřícné postupy ve prospěch žalovaného a osoby zúčastněné na řízení.

[2] Žalobce namítl podjatost soudců senátu 45 A krajského soudu. Podle rozvrhu práce již věc byla přidělena senátu 48 A krajského soudu ve složení JUDr. Milan Podhrázký, Mgr. Jitka Zavřelová a Mgr. Ing. Petr Šuránek. Protože senát 45 A, jehož podjatost žalobce namítá, je obsazen stejnými soudci jako senát 48 A, kterému byla věc přidělena, předložil předseda tohoto senátu JUDr. Milan Podhrázký námitku podjatosti k posouzení Nejvyššímu správnímu soudu. K ní připojil své vyjádření i vyjádření zbylých členů senátu 48 A. Jmenovaní soudci k námitce podjatosti shodně uvedli, že nemají poměr k účastníkům či k věci a nejsou jim známy ani jiné skutečnosti, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti.

[3] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí*

věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřiblíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

[4] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezáujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci však může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude moci nebo schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11). Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána zákonnému (příslušnému) soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

[5] Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[6] Z námitky podjatosti vznesené žalobcem vyplývá, že podjatost členů senátu 48 A krajského soudu dovozuje z jejich předchozího rozhodování ve věci žalobce vedené u

krajského soudu pod sp. zn. 45 A 9/2014. Z § 8 odst. 1, věty třetí, s. ř. s. však jednoznačně plyne, že důvodem pro vyloučení soudců není jejich postup v dané věci či v jiných věcech. Toho si žalobce ostatně musí být již vědom, neboť o námitkách podjatosti v jiných věcech žalobce, kde žalobce podjatost soudců také dovodil z jejich předchozí rozhodovací činnosti, Nejvyšší správní soud již opakovaně rozhodoval. V usnesení ze dne 1. 6. 2012, č. j. Nao 38/2012 – 15, v usnesení ze dne 17. 4. 2014, č. j. Nao 146/2014 – 22, a usnesení ze dne 3. 7. 2014, č. j. Nao 236/2014 – 106, Nejvyšší správní soud shodně uvedl, že žalobce nemůže být úspěšný se svými námitkami legalizace podvodů a krytí zločinů komunismu soudem jako důvodu podjatosti. Protože postup soudu v dané či jiné věci není důvodem podjatosti a obecné námitky žalobce nic bližšího o postoji jmenovaných soudců vůči osobě žalobce či věci nevypovídají, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka není důvodná.

[7] Za situace, kdy rovněž dotčení soudci vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti, a ani jiná skutečnost plynoucí ze soudního spisu o případné podjatosti těchto soudců nesvědčí, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci JUDr. Milan Podhrázký, Mgr. Jitka Zavřelová a Mgr. Ing. Petr Šuránek nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 A 22/2014.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu